

ZESTAW XVIII

Zadanie 1.

Proszę opisać fotografię i przedstawioną na niej sytuację.

Zadanie 2.

Jak można dbać o kondycję psychiczną w dzisiejszym świecie? Proszę uzasadnić swoją odpowiedź.

Zadanie 3.

Była Pani/Był Pan ostatnio w nowo otwartej cukierni. Proszę podzielić się wrażeniami z koleżanką/kolegą i odradzić jej/mu wybranie się do tego miejsca.

ZESTAW III

Zadanie 1.

Proszę opisać ilustracje, a następnie na ich podstawie wypowiedzieć się na temat różnych sposobów poznawania nowych osób.

Zadanie 2.

Proszę przeczytać tekst i, nawiązując do jego treści, wyrazić swoją opinię na poruszony w nim temat.

Warto się zastanowić, zanim opublikujemy wakacyjny album w Internecie. Tym bardziej, że nieodłącznym elementem letniego wypoczynku są pamiątkowe zdjęcia dzieci, które również trafiają do sieci. Rodzice chętnie je publikują, zwłaszcza w mediach społecznościowych. To niezwykle powszechne wśród rodziców zjawisko otrzymało nawet swoją nazwę — *sharenting*. *Sharenting* to słowo, które powstało z połączenia dwóch angielskich określeń: *share* — dzielić się i *parenting* — rodzicielstwo.

O ile wrzucenie kilku neutralnych fotografii przedstawiających pozytywne wydarzenia z udziałem dziecka nie jest niczym złym, to nadmierne dokumentowanie każdego momentu z jego życia i ujawnianie intymnych szczegółów może okazać się nienajlepszym pomysłem.

Po pierwsze — „Internet nie zapomina”. Raz udostępnione materiały zostaną w sieci na zawsze. Zdjęcia dziecka mogą być powielane przez tysiące użytkowników i wrzucane na niezliczoną liczbę stron. Po drugie — fotografie czy nagrania opublikowane online przestają być tak naprawdę naszą własnością. Każdy może je pobrać, skopiować, udostępnić, przerobić — choćby do stworzenia ośmieszających dziecko memów. Co więcej — materiały na temat naszego dziecka mogą zostać bezprawnie wykorzystane w celach marketingowych lub przestępczych, np. trafić w ręce osób o skłonnościach pedofilskich.

To, co jest zabawne dla dorosłych, może być żenujące i wstydlive dla dzieci. Jeśli nie od razu, to być może w przyszłości. W zależności od tego, gdzie materiały zostały opublikowane — stworzone przez dorosłych cyfrowe ślady dzieci mogą pozostać w sieci na długo.

Na podstawie:

<https://www.politykabezpieczenstwa.pl/pl/a/czym-jest-sharenting>

Autorka:

Joanna Gościńska

Zadanie 3.

Czy indywidualne działania na rzecz środowiska mają sens w obliczu globalnych wyzwań ekologicznych? Jakie jest Pani/Pana zdanie na ten temat?

ZESTAW XVI

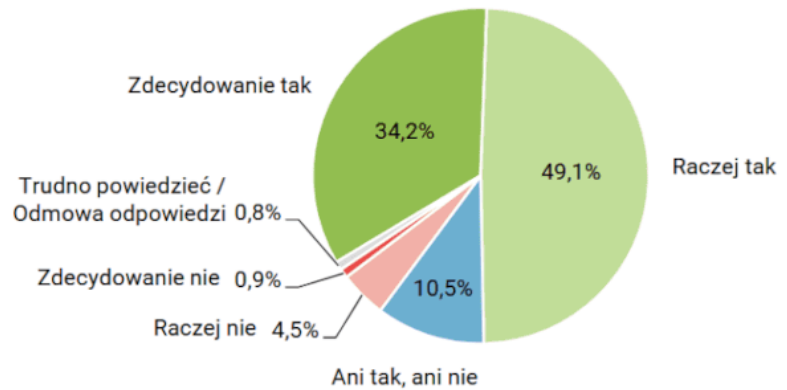
Zadanie 1.

Na podstawie przedstawionego materiału proszę przygotować się do wypowiedzi na temat:

- nowych tendencji we współczesnej kulturze pracy;
- wad i zalet tych tendencji.

Czy jesteś zadowolony/a ze swojej pracy?

źródło: Praca zarobkowa Polaków i zadowolenie z niej (raport CBOS, nr 152/2023)

BHP Consulting

**"WELL-BEING W PRACY -
DOBRE SAMOPOCZUCIE A
ZWIĘKSZENIE
EFEKTYWNOŚCI
PRACOWNIKA.
MODA CZY FAKT?"**

Bezpłatny webinar

źródło: youtube.pl/PogotowieBHP - BHP Consulting

**Poznańska firma przechodzi na
czterodniowy tydzień pracy. Ale za piąty
dzień też zapłaci**

WORK LIFE BALANCE 02.02.2024, 14:23

Maria Bielicka

 wyborcza.pl

www.wydawnictwoznak.pl

Zadanie 2.

Proszę przeczytać tekst, streścić go i wyrazić opinię na poruszony w nim temat.

Grzeczne dziecko

W rozmowach z dziećmi i rodzicami często pojawia się jeden schemat odpowiedzi: „Grzeczne dziecko to takie, które nie sprawia kłopotów”. Najmłodsi definiują grzeczność poprzez negację: „kiedy nie biję brata”, „kiedy nie rzucam klockami”, „kiedy nie krzyczę”. To pokazuje, że grzeczność jest dla nich czymś, co ogranicza, a nie czymś, co buduje ich relacje ze światem.

Co więcej, dorośli również mają problem z określeniem, czym jest grzeczność. Dla jednych to ciche siedzenie przy stole, dla innych — podporządkowanie się poleceniom. Ale czy naprawdę tego chcemy dla naszych dzieci?

Dziecko, które nie sprawia żadnych problemów, nie wychyla się, nie domaga się uwagi, może być w rzeczywistości bardzo samotne. Psychologowie zwracają uwagę, że takie dzieci są często niewidzialne dla dorosłych. W przedszkolu czy szkole opiekunowie koncentrują się na tych, którzy hałasują, przeszkadzają lub otwarcie okazują emocje. „Grzeczne” dzieci pozostają na uboczu — nie sprawiają kłopotów, więc nikt nie zastanawia się, jak się czują.

To właśnie te dzieci mogą mieć trudność w nawiązywaniu relacji, wyrażaniu emocji i radzeniu sobie z trudnymi sytuacjami. Skumulowane, niewyrażone uczucia mogą prowadzić do poważnych problemów emocjonalnych w przyszłości — od trudności w relacjach po depresję czy nawet myśli samobójcze.

Jeśli chcemy wychować dzieci, które potrafią odnaleźć się w społeczeństwie, nie powinniśmy mówić im, by były „grzeczne”. Zamiast tego powinniśmy dawać im konkretne wskazówki.

Dziecko woli dostać instrukcje odnośnie do tego, jak ma się zachować: „Kiedy mówisz tak głośno, trudno mi cię zrozumieć. Możesz mówić ciszej?” lub „Gdy skończysz się bawić, odłóż klocki na miejsce — wtedy łatwiej będzie ci znaleźć je następnym razem”.

Dzieci potrzebują konkretnych komunikatów i wzajemności. W relacji rodzic–dziecko czy nauczyciel–uczeń chodzi o wzajemne słuchanie i szacunek, a nie o ślepe podporządkowanie się regułom, których sens pozostaje niejasny. „Grzeczne” dzieci to takie, którym nie pozwolono skonfrontować się ze swoimi emocjami. Nie wiedzą, że mogą mieć inne emocje — odczuwać złość, smutek, frustrację, wściekłość. To jest naturalne, dobre i potrzebne. Na te wszystkie uczucia trzeba dać zgodę.

Zamiast oczekiwać od dzieci „grzeczności” w klasycznym rozumieniu, warto uczyć je szacunku dla innych i zasad współżycia społecznego. Ale znowu — nie przez nakazy, lecz przez wyjaśnianie, dlaczego pewne zachowania są ważne.

Słowo „grzeczność” jest abstrakcyjne i często odbiera dzieciom prawo do emocji i autentyczności. Zamiast wychowywać dzieci na ciche, posłuszne i „bezproblemowe”, powinniśmy dążyć do tego, by były świadome swoich emocji, potrzeb i relacji z innymi.

Na podstawie:

<https://www.radiokrakow.pl/audycje/bycie-grzecznym-jest-toksyczne-dzieci-potrzebuj-konkretow>

Rozmówczyni:

Katarzyna Wnęk-Joniec

Prowadząca wywiad:

Sylwia Paszkowska